

Sygnatura akt VI Ka 760/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **14 marca 2014** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Grzegorz Kiepusa (spr.)

Sędziowie SSO Marcin Mierz

SSR del. Małgorzata Peteja-Żak

Protokolant Agata Lipke

przy udziale Elżbiety Ziębińskiej

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2014 r.

sprawy **K. D.** ur. (...) w K.,

syna A. i J.

oskarżonego z art. 278§1 kk w zw. z art 64§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 13 marca 2013 r. sygnatura akt IX K 3524/10

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że obniża orzeczoną w punkcie 1 karę pozbawienia wolności do 1 (jednego) roku;
2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. S. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
4. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

VI Ka 760/13

UZASADNIENIE

Apelację od wyroku wniósł oskarżony. Wskazywał w niej na trudną sytuację życiową, zarzucał, iż nie posiadał obrońcy w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji. Domagał się zmiany zaskarżonego wyroku poprzez warunkowe

zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności alternatywnie wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Apelacja okazała się zasadna o tyle, iż wyniku jej wniesienia zaskarżony wyrok należało zmienić poprzez obniżenie orzeczonej kary pozbawienia wolności do 1 roku. Sąd pierwszej instancji, w oparciu o całość zgromadzonego i właściwie ocenionego materiału dowodowego, dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych. Nie dopuścił się też obrazy przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia. Chybiony okazał się zarzut dotyczący nie posiadania obrońcy w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji z uwagi na to, że nie ujawniły się okoliczności wskazujące na konieczność udziału obrońcy obowiązkowego (art. 79 § 1 i 2 kpk), a wniosek o ustanowienie obrońcy na podstawie art. 78 § 1 kpk oskarżony złożył dopiero po wydaniu wyroku. Przeprowadzone w postępowaniu odwoławczym badanie psychiatryczne nie wykazało aby oskarżony miał zniesioną bądź ograniczoną zdolność rozpoznawania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, jego poczytalność nie budziła także wątpliwości w trakcie toczącego się postępowania. Kwalifikacja prawna czynu przypisanego oskarżonemu, jako występku z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, była prawidłowa. Sąd odwoławczy uznał jednak, iż wymierzona oskarżonemu kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności jest rażąco niewspółmierna w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego, a w szczególności rodzaju i rozmiaru ujemnych następstw przestępstwa – wysokości szkody wyrządzonej przestępstwem. Nie bez znaczenia była też postawa prezentowana przez oskarżonego w toku procesu – przyznanie się do winy i szczere opisanie okoliczności towarzyszących popełnieniu przestępstwa. Przytoczone okoliczności zdecydowały o obniżeniu kary pozbawienia wolności do 1 roku. Brak było jednak podstaw do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary, gdy byłoby to wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Przyznać należy rację sądowi rejonowemu, iż uprzednia wielokrotna karalność oskarżonego, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu i popełnienie przestępstwa w warunkach określonych w art. 64 § 1 kk, sprzeciwiają się zastosowaniu wobec oskarżonego instytucji przewidzianej w art. 69 § 1 kk. Oskarżony wymaga poddania oddziaływaniom wychowawczo-resocjalizacyjnym w warunkach izolacji penitencjarnej w celu wykształcenia postaw społecznie pożądanych. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok, jako słuszny, należało utrzymać w mocy. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego ma swoje uzasadnienie w treści art. 624 § 1 kpk.

Z tych względów orzeczono jak w wyroku.